

Pri Bolfenku v Slovenskih goricah je bil 10. aprila 1949 svečano otvorjen zadrudni dom

V nedeljo, dne 10. aprila t. l. je bila pri Bolfenku v Slov. goricah svečano odprta zadrudni dom je spravljen pod streho in pripravljen za notranje urejevanje.

Ogrodje zadrudnega doma tipa 16 je pri Bolfenku najnovejša zgradba, ki je že s svojo zamisljivo posvečenostjo potrebam ljudstva tega dela Slovenskih goric. Ustvarjeno je jedro, okoli katerega se začena zbirati vslednji del domačinov, delavcev in kmetov. V tem domu bo pisana zgodovina razvoja pri Bolfenku in okolici. Na tem domu se bo odražalo gospodarsko in kulturno življenje sedanjih in bodočih generacij Bolfenka in okoliških vasi, ki so in bodo hvalezni Komunistični partiji in ljudski oblasti ter svojim domačinom, da so preko najtežjih ovir in težav, preko predsodkov in laži premaknili kope zemlje, postavili temelje in nanje položili opoko na opoko, dokler ni zrastle celotno zidno ogrodje nove krasne hiše.

Mnogo zemlje je bilo potrebno premetati, nabaviti mnogo cementa in opeke ter lesa in pritegniti mnogo delovne sile, da je šlo delo en dan, drugi, tretji itd. To ni bilo najtežje. Potrebno je bilo vstati iz preteklosti zrasti preko korenin in vrhov vsemogočih laži, predsodkov, prerokovanj in groženj, potrebno je bilo postati iz slabiča hladnokrvnega junaka, iz boječega naivnega razsodnega moža, iz skromnega in zapostavljenega delavca močnega člena v verigi revolucionarnih delavcev in kmetov Slovenskih goric, ki ne poznajo poti nazaj, poti iz vere v bodočnost v brezizgledno preteklost. To je bilo najtežje. Več domačinov se je opogumilo na to pot. Zgradili so visoko liso, simbol moči, zdravlja in veselja. Postavili so dom v katerem ni merilo po dedekih in babicah, po botri in svaštvi, temveč po zaupanju v velike ustvarjalne sile ki jih predstavljajo delavci vsega sveta v povezavi z revolucionarnimi kmeti. Brez tega zaupanja ni mogoče ustvarjati, graditi in

druževati množice v izvajanju skupnih ciljev.

Na svečanosti je bilo nad 300 ljudi. Prišli so otroci, fantje in dekleta, mošnje in žene, graditelji in občudovalci iz Bolfenka in okolice. I. mladinska letučica četa iz Ptujja je izvedla 9 točk obsega-joči program.

Iz Trnovskega vrha je prišel na proslavo med drugimi tudi prileten mož Bračič Vincenc, Marsikaj težkega je doživel v življenju zakaj še ne bi videl, kaj danes delajo ljudje. Dom se mu dopade, saj je na res lepem mestu in velik je dovolj. Posestnica Slanič Alojzija iz Trnovske vasi je prinesla s seboj sina Jožeta in mu vse razkazala. Jožek je gledal novo hišo in poslušal mladino iz Ptujja, ko je pela lepe pesmi, igrala na harmoniko itd. Živko Marija iz Crmlje in Zorko Alojzija iz Trnovskega vrha sta pomagali skupno z mladinci in mladinkami pri gradnji doma. Ne bosta pozabili, kako je včasih pihalo okrog oglov, da sta komaj vzdržali na delu. Pohiteli sta z delom, da jima ni šlo za nohte. Požegarjeva Ivana iz Bišečkega vrha dela pri domu ni vzela za šalo. Marljivo je delala in bila vesela delovnega učinka. Pionir Potrč Edvard je bil vzgled ostalim pionirjem. 83-letni zidar vtičkar Korada Janez iz Trnovske vasi je sezidal zidove, ki bodo dolgoletni dokaz njegovega marljivega zidarskega dela. Predsednik uprave za gradnjo doma Vidic Jože, delovodja Toplak Lovrenc in predsednik Kmetijske zadruge Rašp Janez so bili ob otvoritvi skupno z vsemi graditelji upravičeno ponosni na doseženi uspeh. Večkrat se je eden ali drugi ozrl na zidove in streho, ki je zahtevala toliko truda in dela. Kmet Simončič Anton iz Trnovske vasi se je uveljavil pri Bolfenku kot vzgledni voznik, ki je opravil za zadrudni dom največ voženj. Navesti bi morali celo vrsto marljivih pomočnikov pri delu. Vodja marljivih Pukšič Feliks iz Trnovske vasi je pri

svojem delu sledil svojemu prepričanju, da pomaga graditi pošteno stvar. Izvršil je svojo nalogo v zavesti, da bo ta dom prerastel trenutne težave, ki jih poznejše generacije ne bodo čutili. Mnogi delovni ljudje so bili potrebni, da je bilo mogoče uresničiti plan v otipljivo stvarnost. Nešteto rok je prijemalo za orodje, nosilo, dvigalo in spuščalo gradbeni material na tla ali na zidove. Delo je napredovalo, med graditelji pa se je spleta neopazna vez, ki jo ustvarja skupno delo.

Na svečanosti je prišel tudi sekretar okrajnega odbora OF tov. Gerginc Peter. Dopolnil je pozdravni govor preds. uprave za gradnjo ZD tov. Vidica Jožeta in prikazal navzočim nujnost zadrudnega razvoja na vaseh ter važnost III. kongresa LFJ. Prisostvoval je razdeljevanju značk ZD in nagrad najpožrtvovalnejšim graditeljem doma. Zlate srebrne in bronaste znake ter nagrade v obliki gospodarskega orodja je prejelo 38 vzglednih mlajših in odraslih oseb iz Trnovske in okoliških vasi. Svečanosti je bila poslana resolucija III. kongresu LFJ.

Za ljudi, ki so vložili svoj trud za ustvaritev nove zadrudne zgradbe pri Bolfenku v Slov. gor., je bila nedeljska svečanost dokaz, da za ustvarjalne sile delovnih ljudi v mestih in na vaseh ni moči, ki bi jih zavrla na poti v socializem. Ta svečanost je bila dokaz, da se na vaseh postopoma uresničujejo načrti ljudske oblasti. Uresničevati jih pomagajo požrtvovalni ljudje, ki grede preko ruševin stare družbe in preko duševnih razvalin tistih poedincev, ki s svojim besedičenjem ob začetku graditve zadrudnega doma niso mogli ljudstvu odkriti ničesar drugega kot svoje priznanje, da so slabiči, ki se ne znajo drugače uveljaviti kot z zaviranjem istega dela, ki ga opravljajo zdravi, ponosni in neustrašni ljudje Slovenskih goric in ostalih delov nove Jugoslavije.

Vse napake kraj. ljudskih odborov gredo na škodo delovnega ljudstva

Minulo je mesec dni, odkar so končali tečaj poročevalcev krajevnih ljudskih odborov ptujskega okraja, ki jih je organiziral okrajni ljudski odbor v Ptujju.

Ob bežnem pogledu na nalogo, pred katerimi stoje krajevni ljudski odbori na polju kmetijske rekonstrukcije, pri razvijanju lokalnega gospodarstva itd. moramo potrditi, da so bili tečajni nujno potrebni. Poročevalci krajevnih ljudskih odborov so na teh tečajih pridobili osnovno znanje za delo, ki ga izvršujejo, vodijo in usmerjajo na krajevnih področjih. Praktična izvedba vodilne misli o dvigu kadra ljudskih odborov na dostojno višino je zahtevala od poročevalcev kot od okrajnega ljudskega odbora mnogo vztrajnosti za premagovanje težav in doseg postavljenega cilja.

Odnos krajevnih ljudskih odborov do tečajev je bil dokaj različen. Tečajev se je v celoti udeležilo 354 poročevalcev: 47 poročevalcev za delo, 64 poročevalcev za komunalne zadeve, 65 poročevalcev za finance, 68 poročevalcev za kmetijstvo, 46 poročevalcev za trgovino in prekrbno in 53 predsednikov krajevnih ljudskih odborov. V celoti bi se moralo 534 poročevalcev udeležiti tečajev.

Po dosedanjih izkušnjah bi kdo trdil, da so nekateri krajevni ljudski odbori žrtve predsodkov, da sicer mnogo delajo, pa nikdo ne vidi njihovega dela. Vendar je tudi v tem pogledu praksa pokazala, da so to neizpremenljiva dejstva. Na mestih, kjer je mogoče videti funkcionarje večine krajevnih ljudskih odborov, je prav lahko ugotoviti, da vedno isti manjkajo. Med te spadajo krajevni ljudski odbor Lovrenc na Drp., Pleterje, Hajdina, Stopercer, Ptujška gora, Majski vrh, Turški vrh, Podgorci, Sobetinci, Dornova in Rogoznica, ki niso poslali nikogar na tečaje. Ne samo, da je to znak upravne nediscipline, je tudi žalitev za vse poštene ljudi teh krajev, da krajevni ljudski odbor ni bil v stanju med njimi najti vsaj enega dobrega člana Osvobodilne fronte, ki se ne otresa možnosti šolanja. Taki krajevni ljudski odbori niso v stanju odkrivati razvojnih možnosti svojega kraja, niso v stanju usmerjati domačega gospodarstva, če zaostajajo za časom in za njegovimi potrebami. Pravilno so razumeli priliko za dopolnitev izobrazbe taki krajevni odbori, ki se čutijo več ali manj odgovorni pred ljudstvom. Med nje lahko prištejemo krajevne ljudske odbore iz Zetal, Vida, Lancove vasi, Starš, Vurberka, eVitomarcv, Slavšine, Polensaka, Velike Nedelje, Središča, Kicarja in drugih, ki so poslali svoje ljudi na tečaj.

Praktično delo ne more preko posledic

dic nepravilnega odnosa do tečajev. Ni težko ločiti krajevnih ljudskih odborov, ki povzročajo škodo ljudstvu s svojim nezadovoljivim delom, od odborov, ki ne morejo dovoliti, da bi ljudstvo bilo žrtev malomarnosti poedincev. Skrajno nepravilni odnosi so se razvili v krajevnem ljudskem odboru Tržec-Jurovci. Nesoglasja med predsednikom, tajnikom in ostalimi odborniki postajajo vedno vidnejša. Predsednik ne zaupa štampljke tajniku. Boji se, da bi jo ta izkoristil v svoje namene, zato jo zaplepa. Tajnik nosi živilske nakaznice po žepih. V površnosti in nezaupanju je puščal uradne spise po hišah. Ker na seji ni bil sprejet njegov predlog, je bil tako užaljen, da je prekinil sejo in odšel na zabavo. Izdajanje živinskih pot-

L. ptujška mladinska brigada „Dr. Jožeta Potrča“ pozdravlja mladino iz ptujskega okraja

V okviru l. ptujške mladinske brigade dr. Jožeta Potrča je odšlo koncem marca t. l. večje število mladincev iz podeželja ptujskega okraja, med katerimi je več mladincev, ki so se do akcije preživljali kot pastirji, hlapi in dekletje pri raznih kmetih. Težko jih je bilo iztrgati iz vpliva dosedanje okolice in jim skupno z ostalo mladino pokazati pot iz zaostalosti in izkoriščanja v široki svet gospodarskega in kulturnega življenja nove Jugoslavije.

Življenje mladincev l. ptujške brigade je nazorno prikazano v sledečem pismu:

Novi grad, 10. aprila 1949.

Mladinci in mladinke naših aktivov!

V imenu l. ptujške mladine brigade dr. Jožeta Potrča, ki je na gradnji Centralne mehanične delavnice in ki spada med največje objekte Avtostrade bratstva in edinstva, Vam pošiljamo borbene pozdrave.

Nahajamo se v Novem gradu pri Zemunu. Naša brigada je sestavljena iz same kmečke delavske mladine. Na kratko Vam opišem življenje v brigadi.

Prišli smo na mesto 31. marca t. l. Že prvi dan smo začeli urejati taborišča. Sedaj imamo že vse urejeno. Naše taborišče šteje 4 brigade. Ptujška, Kolu-barška, Kragujevačka in Črnogorska brigada. Medsebojno se razumemo kot bi bili ena družina. Vse 4 brigade delamo na gradnji Centralne mehanične delavnice v Novem gradu. Med seboj tekmujejo brigade, čete in posamezni brigadirji. V tem kratkem času smo dosegli lepe uspehe. Vsak dan so naši uspehi vidnejši zaradi tega, ker si znamo organizirati delo.

niš listov ni v redu. Podobne razmere porazno vplivajo na delo odbora kot ce.ote. Taki odbori ne morejo biti za vzgled ljudstvu. Okrajni ljudski odbor se je lotil dela, da bodo enaki primeri izostali.

Vprav pri družbenem delu prihajajo do izraza slabe strani nezdravih značajev, odnosov poedinih odbornikov do ljudstva, in slabe strani izvrševanja službe v škodo delovnih ljudi itd.

Biro za koordinacijo pri okrajnem ljudskem odboru spravi rešuje in odpravlja pojave, ki jih den za dnem odkriva praktično življenje med ljudstvom. Delovni in razvojni proces spravi izloča iz vrste ljudskih predstavnikov ljudi, ki niso zavzeli službenega položaja s tako resnostjo, kakor to zahteva veličina družbene ureditve v državi delavcev in kmetov, ki jih vodi Komunistična partija, vodilni odred delavskega razreda.

Kz.

nterisi tlačenih in izkoriščanih ljudskih množic in kar jih je sililo v zgodovinske boje za obstanek.

S 1. majem t. l. bodo v Ptujju odprti trije muzeji:

1. Vinarski muzej v stolpu v parku.
2. Arheološki muzej v poslopju bivše dominikanske kasarne.
3. Kulturno-zgodovinski muzej v prostorih na gradu.

Otvoritve muzejev se bo udeležila večina ptujskega prebivalstva, saj spada otvoritev v okvir prvomajске proslave. Za otvoritev je veliko zanimanje tudi izven ptujskega okraja, zato se bo otvoritev udeležilo okrog 70 zastopnikov oblastnih forumov in kulturno-zgodovinskih ustanov iz vseh krajev Slovenije.

Ta del proslave bo v glavnem izveden v sledečem:

V nedeljo, 1. maja t. l., ob 9. uri: Otvoritev vinarskega muzeja v Ptujju (v parku).

Nato ob 10. uri v bivši dominikanski kasarni:

Otvoritev arheološkega muzeja. Ob 11. uri na grajskem dvorišču: Po množični proslavi 1. majskega praznika bo svečano otvoritev kulturno-zgodovinskega muzeja z množičnim ogledom zgodovinskih zanimivosti.

Po otvoritvi ptujskih muzejev bo prihajalo v Ptuj mnogo obiskovalcev, ki se bodo seznanili s ptujskimi zgodovinskimi zanimivostmi. Te so zgovoreno dokaz, da je moralo ljudstvo opravljati vsa nespravljiva nasprotja na revolucionarnem način, da si je priborilo gospodarsko in kulturno osvoboditev kakor jo danes uživajo narodi socialističnih držav s Sovjetsko zvezo na čelu. MV.

V ptujskem okraju je ustanovljenih več hranilnih blagajn

Za uspešno izvedbo našega petletnega plana je med drugim potrebno še zbiranje sredstev za izgradnjo in nadaljnje razvijanje proizvodnje. Pri tem ne bomo čakali pomoči in milosti od zunaj, marveč zgraditi hočemo naše gospodarstvo z lastnimi močmi. Da pa zamoremo doseči ta cilj, je potrebno strogo varčevanje na vseh poljih našega gospodarstva, t. j. varčevanje z vso ljudsko imovino.

Ljudsko varčevanje, zlasti še varčevanje z denarjem, je za socialistično gospodarstvo ogromnega pomena. Prihranjen denar, ki je vložen v državne delne zavode, služi povečanju produktivnosti in zvišanju industrijske proizvodnje ter znižanju proizvodne cene. Vsak vložen dinar je nov kamen v temelju naše boljše prihodnosti. Zavedati se je treba, da je denar drag in se ga ne sme trošiti brez potrebe, temveč se mora z njim pametno varčevati.

Z ozirom na važnost, ki jo imajo hranilne vloge pri izgradnji socializma in na stalni porast varčevanja, je naša ljudska oblast postavila to varčevanje pod posebno zaščito države ter odredila med ostalimi ukrepi ustanavljanje hranilnih blagajn pri gospodarskih podjetjih, uradih in ustanovah.

Glavni namen hranilnih blagajn je sprejemanje vplačil na hranilne vloge od zaposlenih delavcev, nameščencev in službenecv, kakor tudi izvrševanje izplačil na hranilne knjižice. Za vsa ta vplačila in izplačila morajo hranilne blagajne polagati dnevno obračune Narodni banki FLRJ. Nadaljnja naloga teh blagajn je še v tem, da s pomočjo sindikalnih podružnic tolmačijo delovnemu ljudstvu namen denarnega varčevanja, da dokazujejo vse koristi, ki jih nudi denarno varčevanje in vplivajo, da se prihranki varčevanja na hranilno knjižico, ker je ista ogledalo zavesti delovnega ljudstva v borbi za izgraditev socializma in naše petletke.

Zavedajoč se pomena in važnosti hranilnih blagajn so večja industrijsko-gospodarskega podjetja ptujskega okraja ustanovila te blagajne v predpisanim roku. Med prvimi, ki so osnovali hra-

nilne blagajne so: Tovarne gimice in aluminija v Strnišču, Uprava za regulacijo rek v Ptujju, Okrajna zveza kmetijskih zadrug v Ptujju, Tovarna strojil ter Tovarna volnenih izdelkov v Majšperku. Vodstva podjetij so določila odgovorne voditelje hranilnih blagajn, ki so prihajali po instrukcije v podružnico Narodne banke v Ptujju. Prve vloge je zbrala hranilna blagajna Tovarne gimice in aluminija v Strnišču. Ostalo pa je v našem okraju še več podjetij, ki še kljub obstoječi odredbi zveznega ministrstva za finance o obvezni ustanovitvi hranilnih blagajn in pozivu Narodne banke v Ptujju niso izdala odločbe o osnovanju teh blagajn.

Podružnica Narodne banke v Ptujju je zaprosila tukajšnji Okrajni sindikalni svet, da s primerno okrožnico opozori vse sindikalne podružnice na pomembno vlogo, ki jo igra denarno varčevanje in da lahko tudi manjša podjetja ustanove hranilne blagajne, če je za to podana zahteva s strani sindikalne podružnice.

Zeleti je, da sindikalni odbori izvedejo med svojim članstvom široko in prepričevalno propagandno akcijo za pridobivanje čim večjega števila stalnih vlagateljev. Paziti morajo, da bo ta propaganda vedno nova in živa. Vse sindikalne podružnice podjetij, uradov in ustanov naj sprejmejo v svoj tekmovalni načrt kot eno izmed glavnih obvez: denarno varčevanje in pridobivanje članstva, ki bo potom hranilnih blagajn vlagalo redno mesečno svoje prihranke, kajti noben deloven človek ne sme dopustiti, da mu leži doma denar brez koristi.

Vsem sindikalnim odborom in podružnicam naj služi za vzgled sindikalna podružnica Okrajne zveze kmetijskih zadrug v Ptujju, ki je sama predlagala ustanovitev lastne hranilne blagajne, katero je uprava OZKZ tudi takoj osnovala in to med prvimi ostalimi podjetji.

Kot so naši narodi v osvobodilni borbi preko vseh naporov in žrtve izbojevali zmago, tako mora tudi sedaj delovno ljudstvo z novim orožjem — varčevanjem — doprinesiti svoj delež k zmagi socializma!

Ribarska zadruga ptujskega okraja bo dvignila iz vode letno nad 20 ton sladkovodnih rib

V okviru planskega kmetijstva je posvečena sladkovodnemu ribarstvu velika pozornost. Potreba povečanja zakladov rib je vezana na nujnost povečanja števila vališč, na dvig površine in donosnost ribnikov ter na pravilno redčenje odraslih rib.

Na področju ptujskega okraja se odraža ta pozornost v korist čuvanja in dviga stalnega zaklada raznovrstnih rib v Dravi, Polskavi, Dravinji, Pesnici in Studenčnici kakor v korist velikih jat rib belic, ki prihajajo vsako pomlad iz spodnjega toka Drave v dristišča Pesnice, Dravinje in Polskave. Zaradi toplote in plitvin so ti potoki najprikladnejši za dristišča predvsem za belice tkzv. podusti. Teh pride spomladi ob ugodnih pogojih v vode na področju ptujskega okraja nad 20 ton. Po starem ribarskem zakonu jih je bilo prepovedano loviti v času dristive, zato so se ogromne jate »gostov« vrčale v spodnji tok Drave in v Donavo.

Za problem črpanja večtonske pomladne količine ribjega mesa v vodah ptujskega okraja je letos dosežena rešitev, ki predstavlja revolucionarno preobrazbo za način čuvanja ribjega zaroda kot za način črpanja zaklada odraslih rib. Nova velika sprememba postavlja člane ribarske zadruge ptujskega okraja pred nove možnosti, pred nove naloge in pod strogo kontrolo delovnih ljudi in organov oblasti, ki znajo čuvati zraven ostalih zakladov občeljske imovine tudi vodno živinorejo.

Referent za ribarstvo pri ministrstvu za kmetijstvo Slovenije ing. tov. Simončič je ob letošnji dristivi s pomočjo štiri poklicnih ribičev iz državnih ribogojnic Slovenije pri Vidu pri Ptujju praktično dokazal, da je mogoče izvršiti ob dristivi 2 veliki nalogi. Iz vode je ob dristivi najlažje dvigniti tonske količine rib za široko potrošnjo in istočasno zagotoviti ribji zarod. Z osmukanjem iker iz polovljenih rib samice in semenske snovi iz samcev v posodo, z medsebojnim pomešanjem zaradi oploditve iker in odložitvi oplojenih iker na primerenih vališčih je človek razumno in učinkovito posegel v naravni proces množenja rib ter pritegnil bogostvo ribjega mesa med dodatna sredstva ljudske prehrane. Član okrajnega odbora ribarske zadruge Tušek Jurij iz Vida pri Ptujju je sodeloval pri tem procesu. Z njim se je dobro seznanil in pridobil sposobnost za pravilno izvajanje te naloge. S pomočjo 5-6 članske ekipe iz ribičev-članov zadruge bo ob pomoči organov NM izvrševal proces z ikrami, vzdrževal vališča in obenem preprečeval vse zlo- rabe tako glede tatvin rib kot glede ogrožanja ribjega zaroda.

S tem so dani ribarski zadrugi ptujskega okraja vsi pogoji in možnosti izpolnitve planskih nalog napram delovni množici, ki upravičeno pričakuje, da bo ta velika sprememba vplivala tudi na redni trg z ribami. Člani zadruge-ribiči ne morejo in ne smejo smatrati zaklada rib kot bogostvo, ki ga je mogoče nekontrolirano črpati in prodajati raznim špekulantom, ki preplačujejo normalne cene, da bi za izpremembo jedli ribe meso mesto drugega. Ribe morajo biti predvsem na razpolago delavskim in malokmečkim družinam, ker im večkrat nadomeščajo osnovno količino mesne hrane. Taki ribiči ne morejo biti zadržniki. Tudi v ribarski zadrugi velja

osnovno načelo borbe proti izkoriščanju vodenih dobrin za razne špekulacije.

Od 192 delavcev, 55 nameščencev in 54 izvrševalcev ostalih poklicev, ki so včlanjeni v ribarski zadrugi je težko pričakovati, da bi se zapletli v špekulantske mreže, ker poznajo važnost rib za prehrano delavskih in kočarskih družin. Med 167 člani kmed, od katerih je 156 članov, ki imajo od 2-10 ha zemlje in 9 članov, ki imajo nad 10 ha ter 2 kmeta celo nad 20 ha zemlje, ne bo težko ločiti požrtvovalnih in koristnih ribičev od sebičnih in škodljivih koristolovcev, ki jim je smisel za kolektivno disciplino in dolžnosti v ribarstvu ravno tako tuj, kot jim je tuj smisel za življenjske potrebe delavcev. Tudi na tem delu kmetijstva bo ljudstvo zarezalo globoko brazdo med ljudskimi ribiči in protiljudskimi športniki.

V navedenem številu članov ribarske zadruge je najstarejši ribič-križakar Ciglar Jakob iz Nove vasi pri Marku. Star je že 79 let in je še sedaj zelo vnet za ribolov. Rad odhaja z »šero« k Dravi in čaka. Najmlajši ribič v okraju je Reberc Vinko iz Vitomarc. Uči se ribariti v Pesnici. Med 3 zadrudnicami je 50-letna Struč Julijana iz Trčca edini ženski ribič križakar, dočim sta Popič Zofija iz Budine in Vobič Marija iz Hajdine vpisani v zadrugi med trkarji na Dravi.

Nekateri ribiči-člani zadruge so že letos dosegli lepe uspehe. Gojčič Zlatko iz Zlatolčja je z vzgledno potrpežljivostjo dočakal in vlovil s šero 22,50 kg teškega soma; 12 kg teškega sulca je vlovil Tišman Rudolf iz Središča, 14 kg teškega pa Gerečnik Franc iz Starš. Nad 260 kilogramov rib belic je letos vlovil na Dravi Segula Franc z Brega pri Ptujju.

V bodoče bo izvrševala ribarska zadruga ribolov na področju ptujskega okraja v lastni režiiji. Pri tem bo izvrševala naloge v zvezi s smukanjem, prevzemom in prodajo rib. Od svojih članov bo prevzemala in dajala za množično potrošnjo večji procent nalovljenih in osmukanih rib, manjši del pa bo ostal zadrudnikom za lastno porabo in potrošni delavskih in malokmečkim družin na vaseh. Zlasti ob dristivi bo pritegovala zadruga v skupne ribiške akcije večje število ribičev, da bo tako mogoče zajeti čim večji val rib in dobiti čimveč iker za novi ribji zarod.

Ščasoma bo tudi med člani ribarske zadruge zavladal duh kolektivizma, ki bo onemogočal, da bi ribarili razni Sodec Ignaci iz Pobrežja, Mezarič Franči, Strafela Rudolfi in Alojzi iz Šturmovca, ki so bili preprečeni pri samovoljnem in neprijavljenem ribarjenju.

Glede ribnikov bo morala ribarska zadruga opraviti veliko delo. Mali ribnik na Mestnem vrhu je prikladen za vališče karpov, ribnik v Ljudskem vrtu pa za okrasne ribe. Za ustvaritev večjega ribnika za gojitev karpov ima vse pogoje takozvana Rašlova jama zraven opekarne v Rogoznici, kjer je ilovnato dna. Dovod vode je možen iz potoka Rogoznica, enako odtok. Dosedanji Rašlovi pogoji za ribarsko zadrugo niso bili sprejemljivi.

Z izrabo vseh možnosti za razširitev ribogojstva bodo člani ribarske zadruge ptujskega okraja izpolnili eno od važnih točk petletnega plana nove Jugoslavije, izpolnili svoje članske vrste v mladino in jo naučili nove metode čuvanja ribjega rodu. RZ.

ŠIRITE TISK OF